

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: V. K.**, zastoupen JUDr. Janem Ševčíkem, advokátem, se sídlem Jihlava, Masarykovo náměstí 9, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 781/2003 - 23 ze dne 24. 9. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 781/2003 - 23 ze dne 24. 9. 2004, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1694/AŘ - 2002 ze dne 19. 6. 2003, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí vydané v I. stupni správního řízení o neudělení azylu a kterým byl zamítnut stěžovatelův rozkladu proti tomuto rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovatel se v průběhu soudního řízení před krajským soudem zdržoval na adrese „J., S. 11“, kam mu bylo v jeho průběhu řádně doručováno. Tam byl také dne 27. 10. 2004 uskutečněn pokus o doručení napadeného rozsudku. Při doručování nebyl stěžovatel zastížen a zásilka, která tento rozsudek obsahovala, byla proto téhož dne uložena. V úložní době si ji stěžovatel dne 11. 11. 2004 vyzvedl. Kasační stížnost byla podána stěžovatelem osobně dne 22. 12. 2004.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne

25. 11. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 22. 12. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu